

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

rocznic	połrocznic	kwartalny	miesięcznic
W mieście	24 koron	12 koron	6 koron
W Austro-Węg. z przesyłką poczt.	32 „	16 „	8 „
W Państwie Niemieckim	36 „	18 „	9 „
W Rosji, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i inn. krajach	48 „	24 „	12 „

Oddzielny numer (z ostatnich trzech dni) kosztuje 10 h., z przesyłką pocztową 12 h. — W Lwowie w Burze dzienników A. Olszewskiego ulica Kilińskiego 2 i Płonna, ul. Karola Ludwika 9, do nabycia po 12 h. Prenumeratę przyjmuje się tylko na cały miesiąc. Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać franco do Administracji „N. Reformy” w Krakowie. — Listów nieliterackich nie przyjmuje się.

Rękoopisy nadsyłanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: „N. Reforma” ul. Jagiellońska 10. Telefon Redakcyi i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Samiejsoowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: administracja „Nowej Reformy” — Główna trafikarna w Bynku. — Agnieszka J. Hopska i A. Salomonowicz, plac Maryacki 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukienice. — Handel Kretschmera, Rynek. — Handel J. Eklara, ul. Karmelicka 18. — Zamiejsoowa: prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje: Biura dzienników w Lwowie Ludwik Płohn, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokółowski. — W Przemyslu Heszels. — W Jarosławiu L. Srasberg. W Wiedniu pp. Hasenstein i Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Oppel, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norimberdze). — Hermann Goldschmidt, M. Dukes Nachf., H. Schalek, J. Danneberg. — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Camartin, 61. Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje administracja „Nowej Reformy” ul. Jagiellońska 10, za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadstawki po 60 h. od wiersza za każdy raz. — Nekrologia po 50 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h., następny po 20 h. od wiersza. — Założnik do „N. Reformy” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla samiejsoowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenum.

Należytość należy naprzód nadsyłać przekazem pocztowym.

O nowy uniwersytet czeski.

Kraków, 18 kwietnia.

Sytuacja parlamentarna pogorszyła się znacznie, pomimo że dr Koerber za zasługi około uruchomienia parlamentu otrzymał najwyższy, dla śmiertelnika, w którego żyłach nie krąży krew błękitna, dostępny order. Na spokojne pozorne flakta wypłynęła znowu kwestya czeska w postaci uniwersytetu czeskiego na Morawach.

Klub młodoczeski, jak wiadomo, czuje się zagrożonym w swej egzystencji, u siebie w domu. Radykalizm narodowy bierze górę, głównie dzięki nieporadności rządu w załatwieniu sporu językowego. Jeżeli obecnie stronnictwo młodoczeskie padnie pod nawałą stronnictwa radykalnych, będzie to w pierwszym rzędzie rządowi mied do zawdzięczenia. A do katastrofy przyjsie może łatwiej i szybciej, niżby się zdawało mogło, gdyż rozdwojenie wtargnęło już do samego obozu młodoczeskiego. Wszyscy czują, że w kraju dokonuje się przeobrażenie polityczne, i każdy na swój sposób radby ratować stronnictwo.

Na razie jedyny ratunek dla siebie upatrują Młodoczesi w zdobyciu uniwersytetu czeskiego na Morawach. Niemcy, zaraz na pierwszą o tem wiadomość, zapotestowali przeciwko temu zdaniu i jako najdogodniejszy ze swej strony warunek, postawili żądanie równoczesnego kreowania uniwersytetu niemieckiego w Bernie. Spełnienie obu tych żądań, o których wspomina także dzisiaj autor naszego „Listu słowiańskiego” z Pragi, — byłoby w tej chwili wprost niemożliwym najpierw ze względu na olbrzymie z tem połączone koszty, powtóre i dla tego także, że o ile uzasadnione jest żądanie Czechów, o tyle wszelkiej racji pozbawiony jest postulat niemiecki.

Bo trzeba przyznać, że żądanie Czechów jest najzupełniej usprawiedliwione. Czesi z trzech krajów, z Czech samych, z Moraw i Śląska, posiadają tylko jeden, jedyny uniwersytet w Pradze, podczas gdy Niemcy posiadają jeden uniwersytet niemiecki w samej Pradze, — a ileż poza tem! Ta liczba uniwersytetów niemieckich nie odpowiada liczbie ludności niemieckiej w stosunku do czeskiej. Rząd więc powinien był już dawno kreować w Bernie uniwersytet czeski, gdyż tego domaga się zasada równoprawienia narodowego. Gdyby to był uczynił, nie byłby sam, własnymi rękami, wskrzesił kwesty, która wysadziła dziś moze w powietrze cały parlament.

Czesi bowiem zapowiadają, że w razie, gdyby rząd nie uczynił im ustępstw co do uniwersytetu na Morawach, oni chwycą się obstrukcy i nie dopuszczą do uchwalenia ugody z Węgrami. G byby rzeczywiście udaremnili uchwalenie ugody, nie pozostawałoby rządowi nic innego, jak tylko parlament rozwiązać, ponieważ ugody nie wolno już dekretować na podstawie § 14, gdy ją wniesiono w parlamencie.

Jakie byłyby następstwa takiego kroku? Oto Młodoczesi ponieśli by przy wyborach niechybną klęskę. Może utrzymaliby się, w najlepszym razie, przy skromnej roli swego obecnego istanu posiadania, — ale zna-

czna część ich mandatów dostałaby się w ręce radykalna. Na wszelki sposób powaga Młodoczechów byłaby zachwiana.

Jakby rząd wyszedł na tej ewolucji, jak wyglądałby nowy parlament z tym nowym podkładem czeskiego radykalizmu? Jeżeli rząd nie ma odwagi i nadziei w obecnym parlamencie przeprowadzić projekt uregulowania kwesty językowej w krajach czeskich, to cóż byłoby później, gdy radykali głos zabiorą?

Położenie jest więc fatalne i z czasem zastrzy się ono jeszcze bardziej. Dr Koerber wydoskonalił wprawdzie politykę półrodków ś. p. Taaffego, — ale obecnie zbliża się chwila, w której ona nie wystarczy.

Korespondencya „Nowej Reformy”.

Lwów, 17 kwietnia.

(Dalszy pobór dodatków do podatków na fundusz krajowy. — „Ex-lex”. — Dwa budżety i dwa zamknięcia na raz. — Zastęgi dra Koerbera wobec przemysłowców).

[—] Wiedzie już, że Wydział krajowy postanowił zwrócić się do rządu o wyjednanie pozwolenia cesarskiego na pobór dalszych dodatków do podatków dla funduszu krajowego, do końca października b. r. Sam fakt takiego zezwolenia jest rzeczą zwykłą, od kilku lat już praktykowaną — niezwykle jest długi, bo półroczny okres czasu, na który się zezwolenia tego żąda.

Zezwolenie opiera się na tem, że gdy dodatki do podatków są znacznie wyższe od tych, które bez wyższego zezwolenia przez sam Sejm mogą być uchwalone, t. j. od stopy 10 od sta, gdy więc na pobór ich także i za uchwałą Sejmu trzeba zezwolenia cesarskiego, przeto chcą je pobierać bez uchwały sejmowej, trzeba tem bardziej takiego zezwolenia.

Jest to niewątpliwie stan — jak Węgrzy powiadają — ex-lex, ale przynajmniej z dwóch czynników ustawodawczych, w grę tu wchodzić, jeden daje swoje placet, gdy drugi z winy rządu dać go nie może. Ze stanowiska teorii konstytucyjnej da się przeciw temu bardzo wiele powiedzieć — bo tam, gdzie dla dojścia do skutku jakiegoś aktu ustawodawczego potrzeba zgodnego objawu woli obu czynników ustawodawczych, wola ich nie może ulegalizować aktu, dokonanego bez udziału czynnika drugiego. A nawet jest w tem niebezpieczny precedens, gdyby chciano to na inne także sprawy rozciągnąć, lub zgola opierać to na analogicznem stosowaniu § 14-go ustawy o reprezentacji państwa. Jesteśmy też przekonani, że Sejm, który już kilkakrotnie postępowanie to w sprawie dodatków do podatków przyjął do wiadomości i zatwierdził, bardzo energicznie by się sprzeciwił, gdyby chciano to nazywać jako precedens w zastosowaniu do innych jeszcze spraw.

Niezwykle jest — jak wspomnieliśmy, długi okres czasu, na który obecnie zezwolenie cesarskie ma być wyjednanie. Kiedy w marcu starano się o takie zezwolenie na jeden tylko miesiąc kwiecień — skoro 31 marca kończyło się uchwalone przez Sejm prowizorium — dał przez to wyraz przekonaniu, że Sejm powinien

być w ciągu kwietnia na dłuższą wiosenną sesję zwołany i nadziei, że tak się istotnie stanie. Nadzieja ta zawiodła. Sejm będzie dopiero we wrześniu — a Wydział krajowy nie chce co miesiąc żądać nowego zezwolenia na dalszy pobór dodatków załatwił to ryczałtowo na pół roku, t. j. do chwili, kiedy już według wszelkiego prawdopodobieństwa budżet będzie przez Sejm uchwalony.

Zwrócić jednak należy uwagę, że owo zezwolenie na pobór dodatków nie jest jednoznaczne z prowizoryum budżetowym. Odnosi się ono bowiem do jednej tylko strony budżetu, t. j. do dochodów a raczej głównego ich źródła, dodatków do podatków. Prowizoryum budżetu zaś obejmuje całość gospodarki skarbowej, zarówno dochody, jak i wydatki, a na wydatki ma Wydział krajowy zezwolenie od Sejmu tylko po koniec marca, i żadne już zezwolenie braku dalszej uchwały sejmowej pokryć tu nie może. Gdy jednak administracja autonomiczna nie można w zwykłym jej toku powstrzymać, gdy nie można rozpuścić urzędników, zamknąć szkół ludowych, przemysłowych i rolniczych, szpitali i tyłu innych przez kraj utrzymywanych lub zasilanych instytucyj, nie można przerwać rozpoczętych robót drogowych, regulacyjnych, melioracyjnych i t. p. — przeto oczywiście Wydział krajowy nie spełniłby swego obowiązku, gdyby nie wziął na własną odpowiedzialność tego, że czyni dalsze wydatki bez uchwalonego przez Sejm budżetu, albo choćby tylko prowizoryum. Ale trzyma się on tu w miarę możliwości w granicach tych, jakie mu nakreśliła prowizoryjna uchwała Sejmu na pierwszy kwartał b. r., t. j. w granicach budżetu, uchwalonego na rok 1902, i chyba tylko w wypadku nienuknionej konieczności idzie dalej. Rzeczą Sejmu potem jest, że stanowiska odpowiedzialności Wydziału krajowego sprawę ocenić i udzielić albo odmówić zatwierdzenia temu, co Wydział zrobił.

Tak się przedstawia budżetowa praktyka konstytucyjna odnośnie do gospodarki autonomicznej w wypadkach, gdy przez niezwołanie Sejmu normalne wykonanie prawa budżetowego Sejmu jest powstrzymane. Tosamo, co w gospodarce skarbowej państwa dzieje się na podstawie § 14, a chociaż paragraf ten zupełnie dla innych spraw, głównie na wypadku klęsk elementarnych był do konstytucyj wprowadzony, — to samo dzieje się tutaj — bez analogicznego postanowienia konstytucyjnego — odnośnie do Sejmu — poprostu „via facti”. Nie potrzebujemy się rozwodzić nad tem, że ta praktyka — niestety nienuknione — przyczynia się do osłabienia praw konstytucyjnych krajowych, autonomicznych, do osłabienia ich poczucia. Środek przeciw temu jest tylko jeden: usunąć źródło złego, usunąć powód, zmuszający do chwiejności tej praktyki, przez ustawodawcze określenie terminu zwołania Sejmu.

Tegoroczne opóźnienie prowadzi do jednej jeszcze konsekwencji. Oto skoro Sejm zbierze się we wrześniu, więc w porządku, kiedy już preliminarz budżetu na rok następny i zamknięcie rachunków za rok poprzedni mogą być gotowe, przeto oba te przedłożenia będą na stół

lżby sejmowej wniesione. Tak więc będzie miał Sejm do uchwalenia dwa zamknięcia z a. r. 1901 i z a. r. 1902 — i dwa budżety na r. 1903 i 1904. Nie jest to bez precedensu. Było tak już w sesji sejmowej w r. 1880, kiedy w pierwszym roku „ery Taaffego” — o której głoszone, że jest autonomiczną, a przynajmniej anticentralistyczną — Sejm nie był zwołany, tak, że nie mógł w r. 1879 uchwalić budżetu na rok następny. Załatwił więc w sesji z maja i czerwca 1880 r. równocześnie dwa zamknięcia i dwa budżety. Gospodarka „ex-lex”, bezbudżetowa, trwała w r. 1880 do czerwca, obecnie trwać będzie do października. W każdym razie lepiej dać Sejmowi we wrześniu do uchwalenia budżet na r. 1904, aniżeli dopuścić znowu do tego, żeby przez dwa lub trzy kwartały gospodarować bez budżetu.

Jeden szczegół niech służy za dowód, jakie są skutki tej gospodarki bez uchwalonego budżetu. Oto krajowy fundusz przemysłowy, zasilony w r. 1902 kwotą 100.000 K, pożyczkami w ciągu ubiegłego wypłaconymi i promesami wydanymi, został wyczerpany, a Sejm nie był w możności uchwalenia dalszej dla niego dotacyi. Skutkiem tego kilkadziesiąt poddań przemysłowców o pożyczki z tego funduszu musiano załatwić odmownie — między innymi i szereg takich, które zostały już zadane i w innych warunkach mogłyby z łatwością być uwzględnione.

Niech przemysłowcy podziękują p. Koerberowi za niezwołanie Sejmu!

Listy słowiańskie.

Praga, 16 kwietnia.

(Udział Czechów w wystawie wiedeńskiej. — O wszechknie na Morawach. — Walka o Hranice. — Ideal polityczny posła dra Zucka. — Pani Gorienko-Dolina w Bernie).

Nader licznie zgromadzili się kiedyś przedstawiciele różnych gałęzi przemysłu i handlu, oraz męzowie wiedzy i dziennikarze na obrady w sprawie udziału Czechów w wystawie petersburskiej w r. 1905. Program oddziału czeskiego przyjęto nad Nową bardzo sympatycznie — jak twierdził sekretarz tymczasowego komitetu wystawowego — a główne jego zarosy będą nawet wzorem urzędzenia oddziału rosyjskiego. Projekt czeski polecono innym Słowianom. Referent przedstawił warunki, uzyskane od komitetu petersburskiego, między innymi, że czeski oddział otrzyma 12.000 metrów kwadratowych powierzchni (gdy poprzednio projektowano mniej), że przedmioty, które nie będą na wystawie sprzedane, wolne będą od opłaty miejsca; nadto firmy otrzymają darmo miejsce pod własne pawilony, cła nie będzie się opłacać od rzeczy wystawowych, a nawet przewóz w jedną stronę będzie bezpłatny.

Zgromadzeni wysłuchali z uwagą sprawozdania i uchwalili, aby z pośród książeczek, informujących o Rosyi, jej polityce handlowej i t. d., najpierw wydano broszurę, obejmującą program oddziału czeskiego na wystawie petersburskiej. Uchwalono wreszcie wybrać komitet wykonawczy, w którymby się znaleźli

przedstawiciele wszystkich trzech ziem „czeskiej korony”. Grono to mają tworzyć przedstawiciele Czech w liczbie 12 i 8 Morawian ze Ślązaki.

Wiceprezes parlamentarnego klubu stronnictwa ludowego, poseł dr Chiari, oświadcza w „Oester. Volkszeitung”, że Niemcy na Morawach nigdy i za żadną cenę nie zezwolą na otwarcie wszechknie czeskiej w granicach Moraw. Uniwersytet niemiecki na Morawach — powiada — Niemcy czy tak czy owak mieć będą, i to bez równoczesnego założenia czeskiej wszechknie, której nie należy i nie wolno dać nigdy narodowi czeskiemu. Inaczej jednak zapatrują się na tę sprawę stronnictwa czeskie. Jedni sądzą, że dr Koerber musi zmieknąć, skoro pozna, że groźba obstrukcyi czeskiej nie jest pustem słowem. To też „Hlas Naroda” i „Pozor” wzywają posłów czeskich na stanowisko: „wszechknie czeska na Morawach, albo obstrukcyja”.

Apelują też ostro do ministra-rodaka, aby z nieprzychylnego usposobienia rządu odpowiednie wysnuł konsekwencje. „Narodni Listy” nie uważają wcale za rzecz konieczną, aby obok drugiej wszechknie czeskiej, należało dla Niemców zakładać szóstą, zbyteczny uniwersytet niemiecki. Ale jeśli to miało być „conditio sine qua non” — to niechże rząd przeniesie zbyteczny uniwersytet niemiecki w Czerńowcach z Bukowiny na Morawy, a tamten zamieni na wszechknie ruską. Takby można dwoma podarkami trzech zaspokoić. Jąbym jeszcze dodał, że dla większej sprawiedliwości w Gracu powinna być wszechknie słowiańska.

O Hranice toczą już od dłuższego czasu walkę zacięta obie narodowości i Czesi i Niemcy. Chodzi obecnie o hegemonię w zarządzie miasta. Już 4 kwietnia 1901 r. ogłoszona była lista wyborcza, a dotąd jeszcze wyborów nie przeprowadzono, ba, ani nawet nie rozstrzygnięto, kiedy się one odbędą. Sprawa leży obecnie w ministerstwie spraw wewnętrznych, które ma rozstrzygnąć, ilu ma być wyborców w kole I (o które się właśnie bój toczy), czy 30, jak chce strona czeska, czy 31, jak rozstrzygnęło namienictwo, czy też 34 lub jeszcze więcej, jak tego żądają Niemcy. Zwycięstwo czeka na Czechów, gdy dotychczas większość tworzyli Niemcy. Od czasu wyborów sejmowych (1902) wrogo usposobienie stron współzawodniczących doprowadziło do tego, że sąd w Nowym Jiczynie ustanowił już osobny oddział dla spraw hraničkih. Nadto rozpoczęto na szeroką skalę bojkot sklepów drugiego stronnictwa, na czem cierpią najwięcej jednostki, gdy znowu zapal i zapamiętałość się wzmacnia.

Wśród takich okoliczności zwołał poseł dr Z a c e k zgromadzenie wyborców do Przerowa, gdzie zdał sprawozdanie poselskie, określił sytuację polityczną i swoje idee polityczne. Zdaniem jego, Czesi muszą żyć jedynie dla Austrii i swą politykę na niej opierać i z nią łączyć, muszą się dla tej monarchii „etablować”. Ale też Austria nie może być państwem z przywilejami dla tej lub owej narodowości albo kasty, ale musi to być Austria „nowożytnie sprawiedliwa, konstytucyjna, rzetelna, Austria demokratyczna”. Przed rokiem 1870 byli jeszcze Niemcy dobrymi Anstrykami, bo

Z uwag pesymisty.

(Echa gratulacji wielkanocnych, czyli grad orderów. — Konkurs na namiestnika Galicyi. — Warunki konkursu. — Do kogo wnieść podania? — Projekt nowego statutu Kasy Oszczędności. — O Wawelu i emigracyi (słów kilkorok).)

Miałem pewne przeczuć, nie „wieszczę”, ale takie, ot, dziennikarskie, że liczne gratulacje wielkanocne nie miną bez echa. Wprawdzie o następstwach jakiego wielkanocnego „pod baranami” nie dotąd nie słyhać, ale za to w Wiedniu posypał się grad orderów, w sezonie wielkanocnym nawet bardzo symbolicznych, bo „złotego runa”. Dawniej po złote runo wyprowadzić się trzeba było do Kolchidy; dziś zbliżył się znacznie cel wyprawy. Dziwie się tylko, że znaczące będące na usługach „wyszłych dziesięciu tysięcy” przyjęły bez należytego zachwytu fakt, że między odznaczonymi znajduje się także polski arystokrata, świadczący wiele dla sztuki... w Wiedniu.

Ubolewania tylko godna jest rzeczą, że chmurowa orderowa omiela tym razem Kraków. Najwidoczniej „górne sfery” nie są należycie poinformowane o wielkim głodzie, panującym w tutejszych kołach stańczykowskich, na punkcie odnalezienia. Stwierdzoną jest rzeczą, że liczba miejskich synekur jest bez porównania mniejszą od tych, co się ich godnymi uznają i co nawet otrzymali na nie zaliczki w formie obietnic. Realizacja obietnic natrafia tymczasem na nieprzewidziane trudności z powodu nadmiaru kompetentów.

Dziwna rzecz, skąd się ich nagle tyln wzięło? Jeszcze nowa Rada miejska nie dojechała się Zestania Ducha Świętego, a już zaroiło się od talentów administracyjnych, bankowych, i jakichkolwiek ktoś zażądał. Cóż to będzie po Zielonych Świątkach? Do tego czasu dojrzę gotów nawet kandydat na namiestnika.

I nie rozumiem, dlaczego dotąd nie zapuszczono namiestniczej wedy na gruncie kra-

kowskim? Bo myliłby się, kto by sądził, że łatwiej zostać prezydentem, lub choćby wiceprezydentem miasta Krakowa, niż namiestnikiem Galicyi. Hr. Andrzej Potocki wie coś o tem; wie o tem p. Leo i p. Stanisławski. A jak miły jest żywot prezydenta, pisze o tem grube dzieło p. Friedlein i wyda je nakładem własnej księgarni. Wprost niepojętą więc jest rzeczą, dlaczego tyln męzów męczy się w nadludzkich wysiłkach o zdobycie godności autonomicznych w Krakowie, gdy posada namiestnika nie może znaleźć konkurenta. Tak przynajmniej mówią i piszą. Jednem słowem grozi Galicyi prawdziwa niespodziewana katastrofa: brak kandydata na namiestnika, jeżeli hr. Leon Piniński nie da się przeprosić i na swoim stanowisku nie wytrwa. Dotąd wszystkie kombinacje, obrascalasy się jako dwóch hrabiów Badenich, Ekscelencyi Abrahama Wiczyca, dodano im jeszcze hr. Andrzeja Potockiego i ks. Lubomirskiego. Jedni z nich nie kwapią się do tej godności, do drugich nie pała się w Wiedniu.

Czyby więc nie należało zerwać z dotychczasową praktyką i czy nie byłoby rzeczą wskazaną rozstrzygnąć kwestyę w drodze konkursu? — Rozpisuje się konkursy na projekt klamry do paska (damskiego), na posadę wóźnego, kancelisty, sędziego, notaryusza, profesora i t. d. i zawsze na się ogromny wybór kandydatów; dlaczegożby dla odmiany nie można rozpiąć konkursu na namiestnika Galicyi? Aby całą sprawę ułatwić, ośmielił się zaproponować główne punkta konkursu.

Ponieważ w myśl ustaw zasadniczych państwa wszyscy wobec prawa są równi, więc wolno się na posadę namiestnika podać każdemu obywatelowi austriackiemu, który przekroczył 24 rok życia (a więc i mnie także), który umie czytać i pisać, i podanie opatrzyć stemplem na 2 korony. — Jeżeli kandydat ma studia uniwersyteckie, może przedłożyć odnośne, należyte oświadczenie. Wyższemu jest także świadectwo moralności, podane przez wójta, proboszcza i starostę.

To pierwszy warunek. Drugi: kandydat wykaże świadectwem, osteplowanem według skali II, że nigdy w swoim życiu nie był urzędnikiem administracyjnym. Jest to warunek tem ważniejszy, że namiestnik, jako naczelnik administracyi i całej masy urzędników, powinien być wyższym nad szablony urzędniczy.

Punkt trzeci: wyznaczenie wiary politycznej. Tutaj skreśli kandydat t. zw. „curriculum vitae”, z szczególnem uwzględnieniem udziału swojego w wyborach, w postawianiu i t. d. Namiestnik stać musi ponad stronnictwami politycznymi i dlatego też kandydat wykaże się musi skrupulatnością w obozie konserwatywnym, bo tylko konserwatyści wnieść się potrafią ponad partyjne przedprezenta. Kto nie jest konserwatystą, może także wnieść podanie, zwłaszcza, gdy mu to sprawi przyjemność.

Jeżeli ktoś jest tylko zwykłym herbowym szlachcicem, a nie hrabią, ani księciem, powinien nadto załączyć należyte osteplowane, przez notaryusza legalizowane, drzewo genealogiczne, z któregooby dokładnej i niezbitnej nabrać można opinii o całej paranteli kandydata. Jakkolwiek bowiem przywilej rodów dawno przestał wobec prawa obowiązywać, przeciw tradycyja i dobro kraju wymagają, aby na czele instytucyj, której tyle rodowej szlachty się swoje poświęca, stał człowiek, od nich pochodzeniem nie gorszy, a więc zastępujący na ich szacunek. Inna hołota, bez genealogicznego drzewa, także może wnieść podanie, jeżeli stoi na punkcie zasad i jeżeli ma pieniądze na stemple.

Najważniejszą kwestyą jest deklaracyja, jasno (o ile kandydat na jasność się zdobył) zredagowana, co kandydat zrobić zamierza w razie strejku rolniczego, a powtóre, jakie zajmie stanowisko wobec stronnictw niekonserwatywnych, a więc radykalnych, wrogich dla kraju, narodowości i kościoła, w razie wyborów do ciał reprezentacyjnych? Bo rzecz za nadto zrozumiała, że każdy namiestnik stać

musi ponad stronnictwami i tego nawet pisać nie potrzeba. Idzie jednak o dokładne określenie postępowania przyszłego, ponad stronnictwami stojącego, namiestnika, gdy znajdzie się w konieczności zdławienia wrogiel dla kraju agitacyi radykalów? Uprasza się tedy kandydatów, aby pod tym względem wyznali prawdę, bo kłamstwo wykryje zresztą pierwszy lepszy starosta, nie mówiąc już o policyi.

Ważną także jest rzeczą, czy kandydat zna się na sztuce i na jakiej? Naturalnie idzie tutaj o sztukę... piękną. A więc czy kandydat sam gra na jakim instrumencie, czy tylko jest amatorem muzyki? W ostatnim wypadku czy jest zwolennikiem muzyki poważnej, czy operetki? Czy i jakimi świadectwami na tem polu może się wykazać? Jak się kandydat zapatruje na kwestyę teatru i czy w Lwowie będzie ewentualnie zwolennikiem Pawlikowskiego, czy Hellera? To nie jest sprawa biała. Doświadczenie pocięło, że niedostateczna uwzględnienie tej artystycznej strony kandydatów wywołało już komplikacye i niespodzianki.

Podania przyjmowaćby mógł, przez grzeszność, Ekscelencyja Jaworski. Uprościłoby to proceder. Po cóż ma je najpierw odbierać p. Koerber, oddawać je p. Jaworskiemu, a potem odbierać je znowu z powrotem? Uprości się całą manipulacyę.

Nie upieram się przy tych warunkach, — to tylko projekt, który może uleść zmianie i zastosować się do upatrzonego kandydata, jeżeli się znajdzie. Wszystko da się zrobić. Przecież nawet projekt nowego Statutu Kasy Oszczędności miasta Krakowa tak zredagowano, aby tyle nowych powstało syne... przepraszam, godności obywatelskich, ile wyrosło na nie kandydatów. I dla tego, że Statut tak pięknie dopasowano do upatrzonych kandydatów, nie będzie potrzeba na nowe dygnitarstwa rozpisywać konkursu.

Na pożegnanie z czytelnikami, pozostaje mi jeszcze jedna, — bo na więcej brakłoby mijsca, — wieść radosna. Oto w miarę, jak się

zbliża termin podpisania umowy z wojskowską o ewakuacyę Wawelu, rzędna miny pełnomocników kraju i miasta Krakowa. I z wielkiej uciechy zaczynało się już ludziskom na plac zbierać, gdy pospieszył „Czas” z pocieszeniem i zbyt roztkiwionym łezką obtarł. — Najpierw tedy uczynił on radosne odkrycie, że zaim, wybudowany dla wojska nowe koszar i szpital, będziemy mogli uzyskać pozwolenie na oddanie cesarzowi Wawelu, musimy na jego obszarze pewne parcele uzyskać na własność kraju, bo nie wszystkie do nas należą, i dopiero utworzywszy z całego Wawelu jedno ciało tabularne, oddamy „cały zamek” w posiadanie cesarza na przyszłą rezydencyę. Ale kraj będzie zawsze „zaintabulowanym właścicielem Wawelu” z zastrzeżeniem przeznaczenia go na rezydencyę cesarską i „z wyłączeniem wszelkiego innego użytku”. W dodatku zaś do tego wszystkiego pozostanie nam, jako tabularnym właścicielom Wawelu, prawo odrestaurowania zamku, co za ledwie kilkanaście milionów kosztowane będzie, a tylko w drodze łaski pozwolono nam być może wystawienie Muzeum Narodowego na Wawelu.

Całe szczęście, że Galicya jest krajem tak zamożnym, iż taki prezent nie zacięży na jej budżecie.

Wreszcie luźna wiadomość, którą z obowiązku kronikarskiego podkreślam. Jeszcze nigdy statystyka Stanów Zjednoczonych nie notowała tak olbrzymiego napływu wychodźców, jak w roku bieżącym. Najsilniejszego zaś kontyngentu wychodźców dostarcza Galicya.

Koleje galicyjskie wysyłają osobne pociągi z robotnikami. Jedni z nich szukają pracy w Niemczech, inni w Ameryce, — a wszyscy czynią to z grymasów lub z uporu, aby w Galicyi robotnik był droższy.

M. K.

spodziewali się, że Austria wróci do hegemonii w Niemczech i że z pomocą Rzeszy połączą Czechów. Dziś jednak polityka ich zwraca się od Austrii na północ, gdzie spodziewają się nieprzychylniej dla Słowian polityki. Dlatego teraz ostoją monarchii i dynastii powinni być — według słów piosenki Zaczeka — Czesi i na to stanowisko wzywa mowca swoich rodaków.

W swej artystycznej podróży zawita rosyjska śpiewaczka, p. Gorlenko-Dolinowa, obecnie na ziemię czeską. Nie będą to odwiedzin pierwsze. Popisywała się już swoim głosem roku zeszłego w miastach czeskich. Program jej obecných koncertów będzie nowy i rozszerzony. Czesi witają ją jako „wielką artystkę i natchnioną Słowiankę-Rosyankę oraz przyjaciółkę i szeryficką czeskiej pieśni w Rosji i za granicą“. Pytana bowiem w Rzymie, z jakiego powodu do repertuaru swojego wprowadziła Smetanę, miała odpowiedzieć, że czeska melodia, najspanialszej przez Smetanę reprezentowana, jej sercu jest tak bliska i droga, jak ojczyzna jej pieśń rosyjska. To też serdeczne przyjęcie oczekuje ją w Bernie 23 kwietnia b. r.

Iwo.

Prześladowanie Unitów.

Z Warszawy donoszą do „Kuryera Lwowskiego“:

Po długich i uciążliwych staraniach mieszkających parafii Mokrolipie, w powiecie zamojskim (Zamość), uzyskali od rządu pozwolenie na budowę nowego kościoła. Na zebranie parafialne, na którym omówić miało sprawę budowy kościoła, delegowany został przez gubernatora lubelskiego jeden z naczelników, w celu ograniczenia rozmiarów projektowanej świątyni. Gubernator pozwolił tylko na budowę kościoła, któryby mógł pomieścić do 900 osób. Przeciwno temu rozporządzeniu zaprotestował na zebraniu ks. Kostkowski, oświadczając, że naczelnikowi, że rząd, wydając pozwolenie na budowę, nie ogranicza rozmiarów kościoła, — wreszcie parafia Mokrolipie liczy do 6000 ludności i potrzebuje znacznie większego kościoła. (Gubernator najwidoczniej nie uznawał tej liczby katolików, zaliczając znaczną ich część przymusowo do Unitów. Przyp. red.). Parafianie jednogłośnie oświadczyli się także przeciwko niespodziewanemu żądaniu gubernatora.

Pan naczelnik wystąpił wtedy z mową na zebraniu, dowodząc, że gubernator ogranicza rozmiar budowy przyszłego kościoła jedynie tylko w celu zmniejszenia składek, któreby się znacznie powiększyły przy budowie większego i kosztowniejszego kościoła. Jeden z włościan odpowiedział na to, że parafia cała stać jeszcze na wybudowanie dużego kościoła, a dbałość swoją o zmniejszenie ciężarów składkowych p. gubernator mógłby skutecznie zwrócić w kierunku ulżenia wzrastających wciąż i egzekwowanych bez litości podatków ogólnych i gminnych. Zebranie parafialne uchwaliło budowę dużego kościoła. Naczelnik natychmiast zatelegrafował do gubernatora o chybionej miary swojej do Mokrolipia. Na drugi dzień ks. Kostkowski został wezwany telegraficznie do Lublina. Gubernator oświadczył mu, że został aresztowany i w Lublinie ma oczekiwać dalszych losów swoich.

Kiedy wiadomość o aresztowaniu księdza Kostkowskiego doszła do Mokrolipia, ludność cała zawrzała. Puszczono pogłoskę, że się nie bez podstawy, że przełożona klasztoru prawosławnego w sąsiedniej Radeckiej do spółki z gubernatorem uknuła intrygę w celu usunięcia ks. Kostkowskiego i niedopuszczenia do budowy kościoła. Kobiety wiejskie otoczyły klasztor w Radeckiej, żądając od przełożonej zwrócenia księdza, ludność zaś męska udała się do Lublina do gubernatora z tą samą prośbą i żądaniem. Naturalnie rozkazano wszystkim rozprzeżać, księdza dotąd nie mianowano, a budowę kościoła w Mokrolipiu odłożono, zdaje się na czas nieograniczony.

Od 1 stycznia do 1 kwietnia b. r. usunięto już 6 księży z parafii za „niebłahonadzieństwo“. Zaciekleść lubelskiego gubernatora w przesładowaniu duchowieństwa katolickiego wzmożło się nadzwyczaj po powrocie biskupa Jacewskiego z Petersburga i... po wydaniu ostatniego „najwyższego“ manifestu o tolerancji religijnej w państwie rosyjskim.

Sąd nad Millerandem.

Jeżeli się mówi o kongresie francuskich socjalistów w Bordeaux, to należy dodać natychmiast, że nie wszyscy socjaliści z Francji brali w nim udział, lecz tylko grupy, należące do „Parti socialiste français“. Związek ten, wyznający zasady więcej umiarkowane i skłonny do oportunizmu, znajduje się pod wodzą Jaurès i Milleranda i nie ma łączności z drugim związkiem socjalistów pod nazwą „Parti socialiste de France“, który wyznaje zasady rewolucyjne i pozostaje pod kierunkiem Guesdes i Vaillanta.

Definitywny rozłam pomiędzy temi dwoma związkami datuje się od kongresu w Londynie w roku 1901. Secesje krajowych żywiołów pod wodzą Guesdes i Vaillanta spowodował Millerand, który przyjął tekę w gabinecie „mieszczańskim“. Z dymisją gabinetu Waldecka-Rousseau, a tem samem z ustąpieniem Milleranda, sprawa została poniekąd załatwioną, biegiem wypadków, zwłaszcza że kongres socjalistów w Tours uchwalił zasadę, że na przyszłość żaden socjalista nie może zasiąść na fotelu ministerialnym bez wyraźnego upoważnienia stronnictwa.

Ale Millerand, złożony tekę ministra handlu, wywołał przeciwko sobie liczne zarzuty ze strony socjalistów jako deputowany, głosując często nie po myśli swej partii. Liczne grupy i federacje związków socjalistów pod nazwą „Parti socialiste français“ tak były zgorzchnione stanowiskiem Milleranda w Izbie deputowanych, że zażądały, ażeby go wykluczono ze stronnictwa. Na obecnym kongresie w Bordeaux sprawa wykluczenia Milleranda stanęła na porządku dziennym i dała powód do wielce ożywionych sporów.

Millerand miał bardzo licznych i silnych

przeciwników, ale po jego stronie stanął Jaurès i uratował go. Jaurès nie zgadza się na postępowanie Milleranda i np. w głosowaniu przeciwko budżetowi wyznał, mimo bezskuteczności jego, widzi pożądanym środek agitacyjny, uznając atoli zmieniony stan rzeczy we Francji, nie potępia w czambuł oportunizmu Milleranda. Dzięki interwencji Jaurès, sprawa Milleranda została pomyślnie załatwiona. Komisja, złożona z 38 członków, uchwalała większość jednego głosu wykluczenie Milleranda, ale plenarne zgromadzenie odrzuciło ten wniosek 109 głosami przeciwko 81. Tak więc Millerand pozostaje i nadal członkiem stronnictwa socjalistycznego.

Budżet miasta Krakowa na r. 1903.

W pięć miesięcy później, niż to zakreśla przepis statutu, przystąpił Rada m. Krakowa do uchwalenia budżetu na rok bieżący. Na poniedziałkowym posiedzeniu rozpoczęła się obrady; nie od rzeczy więc będzie podać dziś kilka cyfr preliminarza i przytoczyć kilka uwag generalnego sprawozdawcy komisji budżetowej.

Projekt budżetu na r. 1903 określa wydatki i przychody na 2,655.802, nadwyżkajmniej na 217.020, razem 2,872.822 koron; dochody zwyczajne na 2,395.522, nadwyżkajmniej 477.290, razem 2,872.822 koron. W porównaniu z rokiem ubiegłym budżet na rok bieżący zwiększył się w wydatkach o 259.844, w dochodach o 412.372 koron.

Podwyższenie wydatków spowodowały: dotacja pierwszego wiceprezidenta o 2666, unanudowanie służby o 684, emerytury wdów o 8953, zaopatrzenie służby o 12.846, a wliczając inne drobniejsze pozycje w dziale I — o 5381 koron; w dziale bezpieczeństwa publicznego o 3504 koron; na roboty publiczne o 56.948 koron (w tem bruki 50.000); na upiększenie miasta o 2625 koron; na zdrowotność miasta o 16.897 koron; na dobroczynność o 31.050 koron; na sztukę i zabawy o 72.051 koron; na oświatę o 98.182 koron; na różne wydatki o 344 koron.

Natomiast zmniejszyły się wydatki: o 15.280 koron w zarządzie majątku miejskiego; o 11.391 w zarządzie długów; o 207 w zarządzie targowim; o 260 w sprawach wojkowych. — Zliczwszy te wszystkie pozycje, otrzymamy wzrost wydatków o 259.844 koron.

Dochody zwiększyły się w zarządzie głównym o 12.688 koron; w zarządzie majątku miejskiego o 74.883 koron; w dziale sztuki o 55.000 koron; w dziale różnych dochodów wykazano o 329.097 koron więcej, niż w roku ubiegłym. Natomiast preliminarzownie mniej w płatach gminnych o 67.886 koron; w zarządzie długów dochód zmniejszył się o 987 koron; na budowie publiczne preliminarzownie o 3.600 koron; w dziale „zdrowotność miasta“ zmniejszyły się dochody o 3.600 koron; w innych działach o 565 koron.

Przebiegając ogólnie cyfry wydatków i dochodów widzimy, że „końce się schodzą“ i że dochody pokrywają wydatki. Tak wygląda na oko. Przy bliższym zbadaniu jednak pozycy budżetu widzimy, że ta równowaga finansowa jest tylko fikcyjną, o kasuje się bowiem w rzeczywistości niedobór w kwocie 328.597 koron, który ukryto w ten sposób, że zestawiono go w dziale XIV, jako „dochód nadwyżkowy“, który uzyskany będzie w drodze „krótkoterminowej pożyczki“. I na końcu wywodów ogólnych referent czyni wniosek o „upoważnienie prezydium do załączenia pożyczki krótkoterminowej w maksymalnej wysokości 350.000 K. celem pokrycia niedoboru“. Zmniejszenie tego niedoboru uważa referent generalny za niemożliwe, albowiem preliminarzowe wydatki nie dadzą się już żadną miarą uszczuplić, a dochody podwyższyć. Kreszenie wydatków bowiem naraziłoby na szwank prawidłową gospodarkę miejską i wywołałoby konieczność wstawienia skróceń wydatków do budżetu przyszłorocznego, o ileby ich nie pokryto jeszcze w ciągu roku bieżącego kredytem dodatkowym. Tak było w latach ostatnich.

Dla czegoż komisja budżetowa, względnie Rada miejska, przewidując, że obecne dochody gminne nie mogą wystarczyć na pokrycie wzmagaających się z roku na rok wydatków gminnych, nie postarała się zaważać o nowe źródła dochodu? Sprawozdawca komisji budżetowej odpowiada na to pytanie w sposób następujący:

„Besprikladna stagnacja pod względem ekonomicznym, upadek ruchu budowlanego, natożenie na mieszkańców gminy 4%, podatku wodociągowego od czynszów z mieszkań, a przedewszystkiem ta okoliczność, że legalność ustępującej Rady wprost była kwestionowana, nie pozwoliły Radzie uchwalac nowych ciężarów, lubo podczas obrad budżetowych każdego roku z naciskiem wskazywano, że pierwszem zadaniem przyszłej Rady będzie postarać się o pomnożenie dochodów gminnych. Czego poprzednia Rada nie uczyniła — to obecna zrobić musi; przedewszystkiem niepopularne, lecz atakować niepopularniejszem byłoby zachowywać niezdrowy, dotychczasowy system ustawicznego odraczania potrzebnych wydatków i tamować prawidłowy rozwój miasta, który wszakże pośrednio pomógłby musi dobrobyt mieszkańców, potęgając ruch ekonomiczny i dostarczając pracy i zarobku, którego brak od lat dotkliwie czuć się daje. Nie należy się tedy wahać i wyznaczyć otwarcie: Dotychczasowe dochody gminne nie mogą wystarczyć na potrzeby Krakowa i należałoby starać się o ich pomnożenie. Do zrealizowania tego desideratu powinniśmy najusilniej zdążyć i nieuniknionem będzie oglądać się za pomnożeniem dochodów z dodatków do podatków i o płat gminnych.“

Uczynić to można jednak tylko przez Sejm, albowiem statut w § 60 pozwala tylko podwyższyć dodatek do podatków lub ustanowić podatek gminny do wysokości 6 pr. Dlatego też komisja budżetowa postanowiła przedłożyć Radzie miejskiej wniosek o przedłożeniu Sejmowi projektu zmiany § 60 statutu w tym duchu, aby gmina uzyskała więcej swobody w ustanawianiu dodatków do podatków i opłat gminnych. Na razie należało obmyśleć sposób pokrycia niedoboru. Referent zaproponował komisji w tym kierunku trzy projekty: 1) Podwyższenie dodatku gminnego do podatku akcyzowego od wina, piwa i wódki; 2) progresywny rozkład podatku gminno-czynszowego; 3) podwyższenie należności konsensowych. Dochody w ten sposób uzyskane, przysporzyłyby miastu o 350.000 do 370.000 koron więcej, gdyby wpłynęły za cały rok 1903, i pokryłyby niedobór w zupełności, po-

zostawiając nadwyżkę od 20.000—40.000 koron. Nastąpiłaby nareszcie równowaga budżetowa, dozwalająca na prawidłową gospodarkę miejską i prawidłowy rozwój miasta. Gdy jednak nie wiadomo, kiedy się Sejm zberze, a nawet pewnym jest, że nie nastąpi to przed jesienią, podwyższenie dochodów gminnych z nowych ustaw sejmowych plynące, byłoby dla tegorocznego budżetu bezprzedmiotowe. Dlatego niedobór tegorocznego budżetu — zdanem referenta — pokryć należy w drodze pożyczki krótkoterminowej. W każdym razie referent przedłoży wniosek „o polecenie magistratowi, aby w porozumieniu z referentem wypracował projekt ustawy o pomnożeniu dochodów gminnych i przedłożył je komisji budżetowej „ad hoc“ zwołanej do rozpatrzenia i poczynienia Radzie odpowiednich wniosków.“

*

Wyciągam do cie, ciszo wieczna, dionie,
Gdyż wiem, że z czoła otręsz krwawe znoje
I, roztworzywszy niebity podwój,
Powiedziessz kiedyś na pomroku błonie...

Niestraszne mi są łyzy w twojej koronie,
Co świecą blade, jak w mgłach gwiazdne roje,
I tej martwoty — chłodu — się nie boję,
I tej pustoty, w której duch twój wionie...

Bo ten, kto życia potracony falą,
Jako rozbitek, stawiał pierś zawlejl
I płynął, nigdy nie mając nadziei,
Że się w pomroku gwiazdy mu rozpalą,
Ten wyczerpawszy ducha siłę wszelką
Wdycha do cieb, smętków kościelko.

Odstępca.

Przyszłł się kajać nocy skryty cieniem
Z grzechu odstępcstwa, z zaparcia się Boga
Przyszłł... legł krzyżem u kapłany proga,
Nakryty nieba czarnawem sklepieniem.

Z ust mu modłita dała się jęczeniem,
Jak wicher szumna, jak noc mroźna sroga
I straszną skargą błęta w dal na wroga,
Zgwałconych smiełń będąc oskarżeniem...

Z początku wraża i biła w mrok nocy,
Wśród chmur swym lotem tworząc wielkie wiry,

Lecz później cichła pozbawiona mocy
Tak, że te zwisły, jak żałobne kiry,
Kryjące sobą śnieżną trumnę wieka,
Nad ciałem cichem stęzającego człowieka.

Daniel Paweł Śliwiczki.

Pojedyncze numera „Nowej Reformy“ po 10 hal. za egzemplarz

Kupować można w Krakowie:
W Administracji „N. Reformy“, ulica Jagiellońska, 10.

W Rynku: Trafika główna — Handel Kretschmera — W Sukiennicach Handel Karlińskiego, Sklep (w hali) Mańkowskiej.

Przy Placu Maryackim l. 2: Agencja Hopcasa i Salomonowej.

Przy ulicy Karmelickiej l. 18: Handel Jana Ekiera.

W Podgórzu: Księgarnia Poturskiego.

Kronika.

Kraków, 18 kwietnia.

IV zlot Sokołstwa we Lwowie. Na zaproszenie do wzięcia udziału w zlocie sokołom nadeszła 6 kwietnia odpowiedź od chorwackiego „Sokoła“ w Zagrzebiu. „Sokół“ chorwacki zawiadamia, że pragnie zastępem drubów swoich uczestniczyć w tej uroczystości i zgłasza swój udział, którego szczegóły odnośnie do liczby uczestników przesłać w stosownej porze.

Przez dni świąteczne bawił w Krakowie wyślanik czeskiego związku sokołowego, p. Feifar z Prahy, jeden z wybitnych członków centralnej komisji technicznej — dla poinformowania się o przygotowanych zlotowych, przyjmowany przez reprezentantów tutejszego grona nauczycielskiego. P. Feifar okazał także ćwiczenia, z jakimi cascy „Sokoł“ wystąpić mają we Lwowie. Według zgłoszeń, udział Czechów zapowiada się imponującym, gdyż dotychczas 600 ćwiczących zapisało się w związku czeskim do wycieczki, nadto zaś we Lwowie popisywać się będzie 100 czeskich pań i dziewcząt — a występ ich może przekonać nasz tak dotychczas odporny na ćwiczenia świat kobiecy o konieczności i pożytku ćwiczeń fizycznych. Jeśli tylko dopiśże jeszcze sokołstwo polskie, o czem nie wątpimy — należy się spodziewać, że zlot krajowy we Lwowie, który się ma odbyć w ostatnich dniach czerwca, będzie imponującym obchodem i przyczyni się niemało do rozbudzenia naszej przysłówowej apetyt i senności.

Pogoda. Dzisiaj przez całą noc lał deszcz strugami, a w ciągu dnia opad wprawdzie się zmniejszył, ale trwał z niewielkimi przerwami nieustannie. Silny doney wiatr i dokuczliwe zimno wcale nie świadczy o wiosennej porze, a barometr uporczywie wskazuje na niepogodę. Mroźne lecz suche dni zimowe nie dały się nam tak wznosić, jak obecna wilgoć z zimnem. Od południa pada w najlepsze śnieg.

U nas panują deszcze, a tymczasem za Wiedniem rozpanoszyła się zima na nowo. W okolicy miasta Baden w Austrii dolinie spadł obfity śnieg w lesie Wiedeńskim i dolinie Heleny, podobnie jak koło Vöslan, gdzie kwitnie uprawa wina. Koło Vöslan leży śnieg nawet w dolinie Markenstein, która odznacza się bardzo łagodnym klimatem i gdzie od wieków kasztany szlachetnie rosną w polu. — W okolicy Leobersdorfu pola okryła powłoka śnieżna jak w środku zimy, a tak samo koło Wiener-Neustadt i Lubian. Nawet w południowym Tyrolu nastąpiła nagle zmiana temperatury, wsktłem czego góry okryły się śniegiem, który sięga do 900 metrów w dół. W dolinach, okrytych kwieciem, dmie mroźny wiatr, a w miejscach klimatycznym, Meranie, temperatura wyniosła wczoraj zaledwie 5° powyżej zera.

Nad Marsylią szalała wczoraj gwałtowna burza, która zrządziła ogromne szkody. Znaczną liczbę okrętów zerwała burza z kotwicy, pomiędzy nimi

okręty pocztowe „Orinoco“ i „Wenezuela“. Kilka mniejszych statków zatonoło, a do portu nie mógł zawinąć ani jeden okręt. W Paryżu, Lille i Lugdunnie spadł znowu śnieg.

Z uniwersytetu. P. Józef Karmowski, rodem z Wrocanki w Galicji, otrzymał dziś na tutejszym uniwersytecie stopień doktora praw.

Z izby lekarskiej w Krakowie. Na ostatniem posiedzeniu wydziału pod przewodnictwem prof. Trzebiekiewicza obradowano nad okólnikiem ministerstwa oświaty w sprawie gryzli w szkołach i poruczone doktorom Kwaśnickiemu i Walczyńskiemu opracowanie odpowiednich wniosków.

Towarzystwo lekarskie krakowskie odbędzie posiedzenie we środę 22 b. m. o godz. 6 wieczór w sali wykładowej prof. Szajnochy. Prof. Clechowski i dr Gliński przedstawiają okazy anatomopatologiczne; doc. Marchlewski mówi będzie „O wynikach najnowszych badań nad chlorofilem i barwikiem krwi“.

Z uniwersytetu ludowego. W programie na kwiecień zaszyły następujące zmiany: W niedzielę dnia 19 b. m. o godzinie 5½, odbędzie się odczyt dra Gertlera, a w poniedziałek 20 b. m. o godz. 7½, odczyt p. Gumplowicza. — Zapowiedziane są odczyty p. Sempolowskiej o historii żydów w Polsce odbędzie się dopiero w dnach 23 i 26 b. m.

Uregulowanie brzegów Wisły. Oddanie odcyplisk wzdłuż lewego brzegu Wisły, pomiędzy mostem kolejowym na Zwierzyniecu a mostem podgóreckim, nastąpi w dniu 28 b. m. Po odebraniu tych odcyplisk na własność, przystąpi gmina miasta Krakowa do uporządkowania pomieszczonego brzegu Wisły i przeznaczenia poszczególnych jego części na odpowiednie cele.

Teatr miejski we własnej administracji. Wczoraj wieczorem o godzinie 6 odbyło się w sali prezydyum magistratu posiedzenie sekcji prawniczej Rady miasta. Sekcja uchwala wybrać komisję, celem rozpatrzenia i ewentualnego prowadzenia teatru miejskiego we własnej administracji, mającej się składać z dotychczasowych członków tejże komisji i 4 nowo wybrać się mających.

O zaple s. p. Walerego Rzewuskiego. Jak wiadomo, gmina miasta Krakowa przegrawszy w ostatniej instancyj proces z Arcybractwem miłośniczdla o zaple s. p. Walerego Rzewuskiego, musiała Arcybractwu zwrócić kamienicę przy ulicy Kolejowej, gdzie mieścił się w swoim czasie zakład fotograficzny zapladowcy.

W stanowczem zakończeniu tej sprawy obradująca wczoraj sekcja prawnicza uchwala wniosek komisji przemysłowej Rady miasta, zatwierdzający układ z Arcybractwem miłośniczdla i Banku pobożnego, które ma zwrócić gminie wydatki na realność po s. p. Walerym Rzewuskim w kwocie 1604 koron 49 hal. — Sekcja wozwała też magistrat, by starał się o wyjednanie od rządu zwrotu należności prawnej w kwocie 3155 koron 50 hal, nieszonej przez gminę od przeniesienia własności tej realności.

Z nad Wisły. Z powodu silnych opadów deszczowych zachodzi obawa wezbrania wód w kraju. — Wisła pod Krakowem i w najbliższych okolicach miasta nie wezbrała jeszcze, a nawet stan jej wynosi 86 ctm. niżej 0. Gdyby jednak deszcze potwały w dalszym ciągu, wezbranie wody może nastąpić w bardzo krótkim czasie, dlatego też starostwo krakowskie każe sobie sygnalizować z okolic stan wód, by w razie potrzeby wystąpić z akcją przeciw niebezpieczeństwu powodzi.

Oszpekanie miasta plakatami. Rozlepienie plakatów po miejscach na ten cel niewyznaczonych, jak np. w bramie Floryańskiej oraz w podkopie kolejowym na ulicy Lubick — jakie się obecnie znowu często daje اسپرząć — powoduje tylko oszpekanie wyglądu miasta i powinno być sarowo biurom ogłoszeń wzbronionem.

Na wystawę Tow. przyjaciół sztuk pięknych nadeszły: Beullinre i Gil Jose „Taniec śmierci“, „Pustelnik w modłach“, „Wizja św. Franciszka“, „Muzykant kościelny“, „Targ w Tangierze“, „Walka byków we wsi hiszpańskiej“, „Scena targowa w Tangierze“, „Targ w Teutanie“, „Gospoda hiszpańska“, „Ślepy gitarzysta“, „Rodzina rybaka przy śniadaniu“, „Szkółka marokańska“, Benedyktołowicz „Soseny masowielkie“, Chelmońskiego „Trójka rosyjska“, „Przed dworem“, Hochmana „Ściepka“ rzeźba w gipsie, Fieleszmana „Studium kobiety“, Klepińskiego „Pasterz“, Laszczki „Chłopka“ pop. z terrakoty, Olskiego „Dwa studya“, Kotowicz „W parku“, Mroczkowskiego „Wawel“, Rapackiego „Ze starej bajki“, Rychter Janowskiej B. „Szczęsne portretów“, „Melancholik“, Szernera „Flirt“, Szczepkowskiego „Wazon“, „Popiersie mężczyzny“, Wędrchowskiego „Z krzyżowych dni“, Wygrzywalskiego „Dwa widoki z Rivlery“, Blońskiego „Popiersie s. p. Batulekiego“.

Przypominamy, że jutro w niedzielę o 8 godzinie wieczór święcone w naszym „Sokoł“. Lista otwarta w handlu p. Radnickiego.

Wieczór „Młodej Polski“, zapowiedziany na 24 b. m. (piątek) budzi w mieście naszym zajęcie. Na wystawie w handlu p. Fenza umieszczono piękny, olejny afisz pędzla artysty-malarza p. Janowskiego, a artystyczne programy zdoł rysunek p. Stanisława Wyspiańskiego. Słowo wstępne [na wieczorze wygłosił p. Jan Pietrzycki].

Połączenie telegraficzne i telefoniczne między Krakowem a Wiedniem dzisiaj zupełnie było przerwane. Wszystkie druty, telefoniczne zarówno, jak telegraficzne, zostały uszkodzone tak, że część telegramów z Wiednia otrzymaliśmy drogą na Węgry i Lwów. Przyczyną tej przerwy w komunikacji była silna burza, która szalała dzisiaj między Krakowem a Wiedniem.

Nowe budowie wojskowe. Dyrekcja Inżynierji wojskowej rozpoczęła w przyszłym miesiącu budowę nowych gmachów, kosztem około miliona koron, tuż za koszarami Rudolfa przy wiadukcie kolejowym, przy ulicy Warszawskiej. W budynkach tych pomieszczone zostaną biura sądu garnizonowego, areszta garnizonowe i artylerja, które dotąd mieściły się na Wawelu. Następnie dopiero przystąpi wojskowność w roku przyszłym do budowy koszar dla artylerji na gruntach w Olży naprzeciw cmentarza, tudzież do budowy szpitala garnizonowego na gruntach gminy Krowodrzy za ulicą Długą.

Zmiana lokalu szkolnego. Seminarjum nauczycielskie męskie wraz z szkołą ćwiczeń, pomieszczone dotychczas od długiego już szeregu lat „u Larysza“ przy ulicy Brackiej, przeniesione zostanie z dniem 1 września b. r. do wynajętego na ten cel lokalu w realności kolejnej Ogólniej pod l. 2 przy ulicy Wulekiej „na Kochanowie“.

Udogodnienie pocztowe. Skrzynka pocztowa dla przesyłek próbek towarów, zostanie wreszcie

umieszczoną w Sukiennicach, stosownie do życzeń naszych kupców, którzy się o umieszczenie jej tu od dłuższego już czasu dominali. Odnosne sprawozdanie przesłane już zostało ministerstwu handlu przez krajową dyrekcję poczt i telegrafów we Lwowie. — W sprawie utworzenia nowej filii urzędu pocztowego na Kleparzu prowadzi jeszcze dyrekcja poczt i telegrafów potrzebne dochodzenia, po uskutecznieniu których przesłane zostaną dopiero ministerstwu odpowiednie wnioski.

Polepszenie bytu organistów. Wskutek petycji wniesionej do Sejmu przez organistów o polepszenie i ustalenie ich bytu, roseł Wydział krajowy do wszystkich konsystorz w Galicji kwestyonaryusz, w którym żąda przedewszystkiem oświadczenia się: czy organistom należałoby wyznaczyć stałą, jednolitą pensję, lub też zostawiając im dotychczasowe pobory, przez proboszczów im udzielane, wyznaczyć im dodatkowo po 240 koron rocznie.

Stróż kamieniczni o polepszenie bytu. Stowarzyszenie katolickich stróżów w Krakowie wniosło ponownie do magistratu podanie, w którym domaga się utworzenia stałej komisji, mającej za zadanie nieustannie czuwać nad mieszkaniami, wyznaczonemi stróżom przez właścicieli realności, dalej ustanowienia stałej taksy w kwocie 20 halery za otwieranie bramy po godz. 10 wieczór i zakazanie wydawania przez gospodarzy lokatorom kluczy od bram, a w końcu, by gmina dokonywała wywozu śmieci i popiołu z realności codziennie, w stałe oznaczonych godzinach, własnym kosztem.

Przyznajemy, że los większość stróżów jest położenia godny, że ludzie ci posiadają środki życia niżej ludzkiej egzystencji. Dlatego uważamy za słuszne, by utworzoną została komisja, badająca mieszkanie stróżów, które przeważnie dotychczas urągają najprymitywniejszym pojęciom o higienie, nie sądzimy jednak, by magistrat mógł ustanawiać takse za otwieranie nocą bramy i by mógł zakazać wydawania lokatorom kluczy. Również wywożenie śmieci i popiołu z kamienic powinno być zreformowane, bo to, co się dotąd robi, jest niemożliwem nadal do zniesienia. Czystość kamienic i ulicy przed daną kamienicą spoczywa wyłącznie na barkach stróża, dlatego, aby obowiązkom swoim podołać, stróż inaczej powinni być uposażeni, i dlatego magistrat żądania tych ludzi powinien rozpatrzyć i jaknajbardziej załatwić po myśli sprawiedliwości i potrzeb ogółu mieszkańców miasta.

Pobicie policyantów. Przed krakowskim trybunałem karnym pod przewodnictwem radcy Traunfollnera, stał dzisiaj oskarżony o zbrodnię gwałtu publicznego, czeladnik krawiecki Jakób Gramatyka. Młody ten człowiek wracał w nocy z 1 na 2 stycznia b. r. do mieszkania swego przy ulicy Floryańskiej w stanie bardzo wesolym, bo aż uważał za stosowne żołnierzowi policyjnemu Michałczkowi, stojącemu na ulicy, powiedzieć bardzo nieprzyjemne słowo. Policyant aresztował go za to, lecz przechodzący ulicą kapral policyjny Grytko, który znał Gramatykę, kazał go puścić wolno, a tylko o zajęcie zameldować władzy. Gramatyka dzwoniąc już do bramy domu, w którym mieszkał, w grubiański sposób łył obu policyantów, a gdy ci przystąpili po raz drugi do aresztowania go, Gramatyka policyanta Michałczyka uderzył w twarz, a kaprala Grytkę kopnął. Ostatecznie policyanci zdołali go ubezwzględnić i uwięzić.

Dzisiejsza rozprawa i przesłuchania świadków wykazały, że Gramatyka owej nocy był kompletnie pijany i niepojętym, dlatego trybunał w myśl wywodów obrońcy adw. dra Heskiego uwolnił oskarżonego od zbrodni gwałtu publicznego, a skazał go tylko na opilstwo na 5 dni aresztu. Skazany, który wyrok przyjął, otrzymał odroczenie kary na 3 tygodnie, by jako krawiec mógł pracować teraz w sezonie wiosennym.

Żywiec. Dnia 13 bm. odbyło się tutaj uroczyste wręczenie przez reprezentację miasta dyplomu obywatelstwa honorowego p. Janowi Studenckiemu, obecnemu burmistrzowi Żywca, od lat 37 nieprzerwanie pełniącego godność członka Rady miejskiej.

Samobójstwo. Ze Złoczowa donoszą: Sekretarz starostwa, Tadeusz Tobis, odebrał sobie życie wystrzałem rewolweru. Przyczyna samobójstwa nieznana.

Afera szpiegowska w Przemyslu. Sierżant 18 pułku obrony krajowej, Fuczek, aresztowany przed 8 miesiącami za współudział w szpiegowskich sprawach Burgharda, Lewkowicza i towarzyszy, został przez sąd wojenny w Przemyslu zasądzony na 8 miesięcy ciężkiego więzienia z pozbawieniem szarzy. Fuczek odsługuje karę w przemyskim więzieniu wojskowym.

Zmarli.

Ks. Henryk Skrzyński, prałat i kanonik, były długoletni proboszcz w Wieliczce, zmarł wczoraj w Krakowie, przeżywszy lat 82.

Ks. Andrzej Bobek, proboszcz w Kleczy, zmarł tam wczoraj. Pogrzeb odbędzie się jutro.

Ze świata.

Z Warszawy. W kaplicy Wniebowstąpienia Pańskiego w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach wmurowano tablicę dla uczczenia pamięci dra Władysława Florkiewicza, znanego lekarza, który dłuższy czas przebywał w Zakopanem i uczynił znaczniejsze zapłaty na Akademię umiejętności w Krakowie. Tablica ta, artystycznie wykonana z marmuru czerwonego i uto zdobna bronzem, w górnej części, w medalionie, na tle złotem mieści portret malowany zmarłego lekarza, a poniżej napis: „S. p. Władysław Florkiewicz, doktor medycyny, ur. 14/IX 1834 r., zm. 13/VIII 1900 r. Zaczemu doktorowi i człowiekowi — Przyjaciele“. Na bożeństwo żałobne i poświęcenie tablicy odbędzie się w niedługim czasie.

Towarzystwo muzyczne, które w roku obecnym wyrażało się nad wyraz szczerze w kryzys, w jaki powodzenie koncertów Filharmonji ją pochwędo, odbyło w tych dniach ogólne zebranie, na którym w ostateczny sposób wyznaczono drogę dla działalności tej zasłużonej instytucji. A więc działalność koncertowa uwzględniana będzie na przyszłość w rozmiarach zupełnie drobnych, natomiast rozwijana będzie pedagogiczna i przedsięwzięte środki do poparcia sztuki polskiej, muzycznej i dramatycznej. Krótka dotychczasowa działalność w tych kierunkach już wydała owoce: otwarto czytelnik dzieł i pism muzycznych, uporządkowano bibliotekę, utworzono orkiestrę smyczkową z 36 amatorów, wkrótce zaś otwarte będą klasy fortepianu i skrzypiec i klasa operowa. Rozwojem przyszłym działał.

†
Za spókoj duszy s. p.
Dr. Antoniego Filimowskiego
Prymariusza Szpitala Bonifratrów
odbędzie się 1045
Nabożeństwo żałobne
w kościele OO. Bonifratrów
na Kazimierzu
w poniedziałek 20 kwietnia b. r.
o godzinie 9ej rano,
na które Konwent zaprasza Rodzinę,
Krewnych, Kolegów i Przyjaciół zmar-
łego, oraz pobożną Publiczność.
Nabożeństwo żałobne odprawi Przewiel.
X. Prałat Romuald Schwarz, proboszcz
ze Zwierzynicy. Słowo Boże wygłosi Dr
Anioł Kapucyn. Konwent Bonifratrów.

Z powodu, że pokazał się
koron rzekomo z moim podpisem —
oświadczam, że weksli nikomu nie pod-
pisywałem, nie podpisuję i tychże płaci-
cie nie będę. **Józef Guzikowski**,
1043 1 3 Kraków, ulica Długa Nr. 45.

Wyborny MIOD deserowy kuracyjny,
z własnej pasieki, 5
klgr. 6 kor. 80 h. franco. Odbiorcy zadowoleni.
KORZENIEWICZ, em. naucz., IWANCZANY.
Bardzo interesujące broszurki Dra Ciesiel-
skiego: „O młodość leczniczą” rozsyła za
darmo!!! Ządajcie!!! 0161 1 10

Wiedeńska firma spedycyjna
poszukuje pod korzystnymi warunkami za-
stępcy, mającego rozgałęzioną z najomości
w świecie handlowym. Zgłoszenia pod lit. D. S.
do Rudolfa Mossego w Krakowie. 1046 1

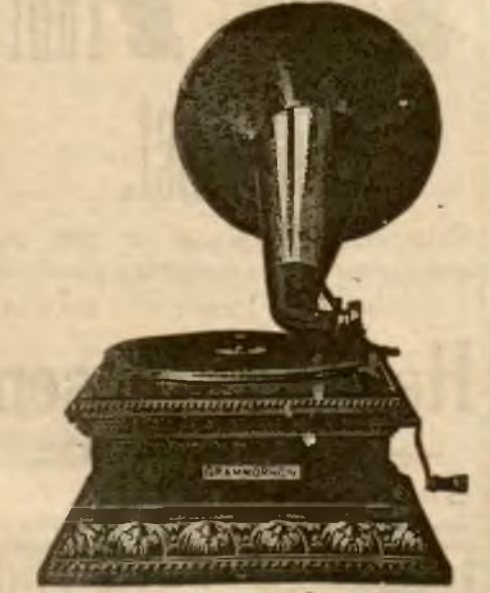
Dzierżawa dóbr.
Są do wydzierżawienia dobra Biezdziatka,
(pocztą Kotaczyc, stacya kolei Jasio, w Ga-
licyi) i w tym celu poszukuje się dzielnego,
kapitał mającego
dzierżawcy
zaraz lub od 1-go lipca. — Obszar około 650
morgów, w tem około 100 morgów łąk; nowa
gorzelnia, cegielnia parowa. — Fundus inductor
maszaby być odkupionym. — Przedmiot dzier-
żawy można oglądać każdego czasu. — Zgło-
szenia przyjmuje do 5-go maja Zarząd dóbr
w Biezdziatce. Tam też można dowiedzieć się
o szczegółach. 1048 2

Ulica Grodzka 1. 9.
Najnowsze francuskie 944

Chromo - Fotoplastikon.
Przedsta-
wia świat
i życie w
naturze.
Od 19go do 25go
kwietnia 1903 r.
do widzenia.
Nowość! Nowość!

Wspomnienia z czasów
Starożytności Polski.
Nader zajmujące i pouczające zwie-
dzenie Gdańska, klasztoru Oliwskiego
i zamku w Malborku, stolicy dawnego
województwa Malborskiego.

PIĘKNOŚĆ NIEZAWODNA
otrzymuje się przez użycie **Mydła glicery-
nowo-benzoowego J. Wiśniewskiego**,
które usuwa plegi, liszaje, wagi i wszelkie
wyrzuty, czyniąc skórę piękną, białą.
Składy: w **Krakowie** Droguerya pod firmą
J. Wiśniewski, obecnie K. Jędrzejowski, mag.
farmacyi, ul. Stradom Nr. 7 i inne droguerye,
w **Bochni** Jan Michnik, droguerya; w **Lwo-
wie** Alfred Beacock, ul. Hetmańska Nr. 4.
Z powodu ilości podrobienia uprasza się wy-
raznie żądać „Mydła Jakóba Wiśniewskiego”,
magistra farmacyi. 351 26 0

K. Zieliński,
mechanik i optyk, w Krakowie, linia A-B. 39,
poleca swój urząd zaopatrzony
magazyn wyrobów optycznych
i mechanicznych.
Gramofony po 100 i 150 kor. —
koncertowe po 200 i 300 kor.
Płyty do tychże z polskimi melo-
dyami, duże koncertowe po 6 kor. —
małe po 3 kor.
Poleca również bardzo praktyczne
kieszonkowe **lampki elektryczne**.
Wykonuje wszelkie instalacje **ele-
ktrycznych dzwonków, telefo-
nów**, oraz wszelkie **reparacje** w za-
kres tego fachu wchodzące.
Posiada własną **szlifiernię szkła**
optycznych, zatem wszelkie zamówie-
nia na okulary lub binokle z każdą
kombinacją wykonuje w przeciągu 24
godzin. 941 49 0

Walne Zgromadzenie

**„Towarzystwa budowy Domu Polskie-
go dla Morawskiej Ostrawy i okolicy“**
odbędzie się dnia **26.** kwietnia o godz.
3. po poł. w wielkiej sali Domu Polskiego
w Morawskiej Ostrawie z następującym po-
rządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcji i Rady nadzorczej.
2. Bilans Domu Polskiego za r. 1902.
3. Wybór Dyrekcji i Rady Nadzorczej.
4. Wolne wnioski.

W braku statutu przepisanego liczby członków odbędzie się następne
Walne Zgromadzenie **o godzinie 4.** z tym samym porządkiem
dziennym przy dowolnej ilości członków.

W Ostrawie Morawskiej dnia 16. kwietnia 1903.
Dyrekcya.

Szwajcarski przemysł zegarmistrzowski.
Tylko 16 kor.

Wszystkim fachowcom, oficerom, urzędnikom pocztowym,
kolejowym i policyjnym, jakoteż każdemu, co potrzebuje
dobrego zegarka, polecamy swe oryginalne szwajcarskie
elektro-złote zegarki remontoar. Zegarki te mają znak-
omite, nierównane, 36-godzinne wnętrza. Zegarki są najdokładniej
uregulowane i wypróbowane, a za każdy zegarek dajemy
trzechletnie poręczenie na piśmie. Pokrywy, które na wy-
stawie paryskiej zostały odznaczone złotym medalem, skła-
dające się z trzech pokryw z kopertą odskakującą (savonnette)
są bardzo modne, wspaniale ozdobiłone, mają misternie ry-
ciny, i prawdziwym złotem na drodze elektrycznej są w ten
sób powleczone, że mają wygląd prawdziwego złota i naj-
lepiej zastępują drogą złotą zegarki. Cena zegarka me-
skiego lub damskiego tylko 16 koron (dawniej 25 koron)
zraz z opłatą i cłem. Do każdego zegarka futeralki za
darmo. Bardzo piękne, modne elektro-złote łańcuszki dla
panów i pań (także łańcuszki na szyję) po kor. 5, 8 i 12.
Każdy niesłuszny zegarek przyjmuje się napowrót bez
trudności, nie ma więc ryzyka. — Wysyłka za zaliczką lub po otrzymaniu należytości.
Zamówienia przesyłać do
Uhren-Versandthaus „Chronos“, Basel I. (Schweiz)
Listy 25 hal., karty korespondencyjne 10 hal. 1038 1 0

Najlepsze Hygieniczne
Towary Gumowe
do celów sanitarnych
polecają 154 16 0
Reim i Spółka
w Krakowie, Rynek 37, linia A-B,
Cenniki darmo. — Wysyłka dyskretnie.

W komis. Zakładzie
SPRZEDAŻY i KUPNA
H. Telesznickiej
przy ul. Szewskiej Nr. 10, I. piętro,
można tanio nabyć: Garnitury mebli, Forte-
piano, Gramofon, Cytry, Automaty grające, Kre-
densy, Obrazy, Broni staroż., Biżuterię, Serwisy
srebrne i z nowego srebra, różne antyki przed-
miotów, mundurów urzędniczych i t. d. — Wielki
wybór sukien męskich i damskich. Biblioteka
dębowa i mahoniowa. 433 25 0
Zakład przyjmuje powyższe przedmioty w komis.

H. NIEMETZ, optyk i mechanik
w Krakowie, ul. Szewska 2,
przyjmuje wszelkie naprawy
Maszyn do szycia.
Poleca skład części maszynowych
217 Ceny bardzo niskie. 26 0

Bibułki,
liście do wienców, palmy
i trawy zasuszone, oraz wszelkie
przybory do kwiatów
poleca 773 10 12

H. Kretschmer
w Krakowie, Rynek 10.

Patenty na wynalazki
wyrabia i użytkownik 15 66 0
inż. Kazimierz OSSOWSKI
miedzynarod. biuro patentowe
Berlin, W. Potsdamerstrasse 3.

Pierwsza c. k. austr.-węg. wyl. uprz.
FABRYKA FARB FASADOWYCH
KAROLA KRONSTEINERA
w **WIEDNIU, III., Hauptstrasse 120.**
Odnaczone złotymi medalami.
Dostawca c. k. arcyks. i książ. zarządów dóbr, cywilnych
i wojskowych budowlanych, kolei, zarządów górniczych
i hutniczych, towarzystw budowniczych, przedsiębiorstw
budowlanych i budowniczych, właścicieli fabryk i realno-
ści. — Farby te, nie ulegające wpływowi powietrza, rozpu-
szczają się w wodzie, a dostarcza się ich w proszku w 46
wzorach od 16 ct. wwyż za kilo, a co do trwałości i czy-
stości barwy równają się zupełnie pociągnięciu olejnemu.
200 KORON NAGRODY
za wskazanie naśladowców.
Kartony ze wzorami i sposób użycia za darmo i opłatnie.
Korespondencya w języku polskim. 671 4 15
Wylączny skład na Kraków: REIM i SPÓŁ.

DOM ROLNICZY
Ernest Bahlsen w Krakowie
poleca wobec kończącego się sezonu po niższej cenie:
Nasiona koniczyzny białej najlepszej jakości, zu-
niani, po cenie 75 złr.;
Lucernę francuską oryginalną, prowancą, najprze-
dniejszą, wolną od kianianki, po
cenie 71 złr. 50 cent. 1044 1 2
za 100 klgr. loco Kraków w miarę zapasów.

Zranienia wszelkiego rodzaju należy starannie chronić od zanieczyszczenia, gdyż
najmniejsze zranienie może przejść w uporczywą, trudną do wyleczenia
ranę. Od 40 lat słynie rozmięczająca, wyciągająca masę, zwana **praską masą do-
mową**, jako niezawodny środek do okładania ran. Nie dopuszcza do zanieczyszczenia lub
naruszenia rany, łagodzi zapalenie, usmierza ból, chłodzi i przyspiesza zabliznienie.
Wysyłka pocztą codziennie. Po otrzymaniu kor. 3-16 wysła
się 1/2 dawki, lub po otrzymaniu kor. 3-16 1/2, lub za kor. 4-60 1/2
lub za kor. 4-96 1/2, opłatnie do każdej stacyi austr.-węg. państwa.
Wszystkie części opakowania mają na sobie
zarejestrowany znak ochronny.
1009 1 20
Główny skład: B. FRAGNER, c. i k. dostawca dworu,
apteka p. „czarnym ortem“, PRAGA, Mała Strana, róg ul. Nerudowej 203.
Składy w aptekach Austro-Węgier. — W Krakowie w znaczniejszych aptekach.

Nasiona
warzywne, kwiatowe, traw, koniczyn,
pastewne i leśne
POLECA 829 5 6

S. Mikucki w Krakowie
w Ryнку głównym Nr. 34.

Santonicum
dyełsteczny środek, wyborny,
żółdki wzmacniający likier,
fabryka: **Santoni, Trento-
Berlino.** Cena flaszki 1 kor.
20 hal. Dostać można w ka-
żdej aptece, drogueryi i w handlach łakoci. Główny skład: **Alte k. k. Feld-
apothek, Wiedeń, I., Stephansplatz Nr. 8.** 100 22 67

FABRYCZNY
Skład powozów i osi z c. k. uprzywilejowanej fabryki
Jana Postulki i Syna.
Generalne zastępstwo latarni powozowych, oraz warsztaty wszelkich reperacji i odnowień
powozowych na miejscu przy ul. Zwierzynieckiej pod Nr. 4 w Krakowie, Filia
w Tarnowie, ul. Krakowska Nr. 28, poleca Zakład wyrobów rymarsko-siodlarskich i skład
uprząży w rozmaitych gatunkach. 481 8 9
Odnowienie i zamówienia powozów i uprząży wykonuje się szybko i dokładnie z najlepszych
materiałów pod gwarancją. — Ceny nader przystępne. — Poleca się pamięci WW. Panom.
Z głębokim szacunkiem **EDWARD MÜCK.**

Kapelusze, Parasolki, Bluzy,
Halki, Wstażki i Koronki,
Jedwabie, Nowości do przy-
brania sukien i kapeluszy,
POLECA NAJTANIEJ 916 6 10
Zimler i Sp.
KRAKÓW, LINIA A-B.

SZCZAWNICA

Zakład zdrojowo-kapiel. i inhalacyjny.
Pierwszorządna stacya klimatyczna.
Urządzenia postępowe. — Desinfekcyja mieszkań troskliwa.
Sezon od 20 maja do 30 września.
Wody alkaliczne-słoneczne ze znanych ze skuteczności zdrojów **Józe-
finy, Magdaleny i Stefana** są we wszystkich handlach wód
mineralnych i aptekach.
Zamówienia na wodę i mieszkania przyjmuje 889 2 10
Dyrekcya Zakładu górnego.
Rządca Drukarni L. K. Górski.

Zacherlin

działa znakomicie jako nieprześcigniony „niszczyciel robactwa.“
Kupować atoli „tylko we fiaskach“
wszędzie tam, gdzie są wywieszone plakaty Zacherlina. 981 1 9

Tysiące lekarzy kraju i zagranicy wypróbowały, polecają
Lovacrin wodę do włosów w.

Żaden dział pielęgnacji ciała nie odbywa się tak op-
cznie, jak właśnie pielęgnowanie włosów. Za późno poznaje się,
że zaniedbane pielęgnowanie skóry na głowie, które wglądnie
jeź ważniejsze od pielęgnowania samych włosów, odbiera wszel-
kie nadzieje zapobieżenia znikaniu włosów. Lysych głów przy-
bývá prerażając coraz więcej. Jest skutkiem nierozważnego te-
goicznego pielęgnowania włosów. Wzwanie ostrzegające „Pie-
lęgnuj włosy, nim będzie za późno“ nie może zatem być nigdy
zawczasem. Gdy już raz jest zapóźno, gdy skóra na głowie
jest już tak zwyrodnia-
ła, że nam przyswieca
łyśa płyta, wtedy nie
pomocze już nic i naj-
większa troskliwość —
gdyż to jest niemożli-
wym, ażeby takiej skó-
rze głowy przywrócić
należyte działanie.
Wypadaniu włosów
można tylko przez to
zapobiedz i powstrzy-
mać je, o sobie wcześniej
pomyśli o rozumnym pie-
lęgnowaniu głowy i wa-
runkom porostu w nale-
żyty sposób przyjdzie
się z pomocą.
Ileż to atoli niedo-
rocznych, wprost szko-
dliwych środków do pie-
lęgnowania włosów spo-
tyka się na świecie i
jakże często można wi-
dzieć właścicieli piękn-
nych włosów popełnia-
jących na nich grzech
przez tak zwane środki piękności, przez barwienie, bielenie,
i t. d. Jeżeli wtedy włosy rzadną i siwieć zaczynają, sądzi ten
i ów, że złożył musi daninę „żębówi czasu“, na który tak chętnie
zwala się odpowiedzialność za utratę włosów. Ale jest to
gruba pomyłka, gdyż przyczyną złego trzeba tu szukać jedynie
w grzesznym niedbalstwie higienicznym, mianowicie w braku
rozumnego i skutecznego pielęgnowania skóry na głowie. —
Dlatego pielęgnujcie włosy Lovakryną.

Lovacrin obecnie najczęściej używana woda do włosów,
która sobie w lot zdobyła świat, łączy w sobie przez swe nie-
pospolite złozenie — wszelkie własności idealnej wody do wło-
sów, nie pozostawiając śladu duszeczki przy użyciu na rękach
lub też później na nakryciu głowy. Woda do włosów **Lovacrin**
zdołała sobie zdumiewająco szybko rozgłos jako godna najwię-
kszego zaufania.

Jest ona, nawet nadmiernie użyta, zupełnie nieszkodliwa,
a sposób jej użycia jest łatwy i czysty; szybkie, odświeżające,
ożywiające działanie na
nerwy i wielką zawar-
tością części pożywnych
które skóra głowy isto-
tnie w siebie wciąga i
przez to daje możność
do wzmocnienia orga-
nów włosów i podnieś-
cie do większej czynności.
Kto więc chce użyć
skórę na swej głowie
istotnie rozsadną, z
prawami przyrody zgo-
dnego pielęgnowania —
niech się wzmie do
Lovakryny, której
użycie nie wymaga za-
chodu, lecz jest nad-
zwyczaj proste i przy-
jemne, a które przede-
wszystkiem usuwa ze
skóry głowy wszelkie
nieczystości — cebulki
włosów wzmocnia i wy-
wiera wpływ dobroczyn-
ny na ich czynność. —
Kto cebulkom swych
włosów chce wyświadczyć dobrodziejstwo codziennego używa-
nia **Lovakryny**, ten utrzyma tym liczne razy wypróbow-
nym i zawsze za dobry uznany środkiem **korzonki i ło-
dyki** włosów zawsze w świeżym stanie i może też liczyć na
to, że włosy jego głowy i brody zachowają naturalną barwę
i gęstość, miękkość i podatność aż do dni bardzo późnej
starości. 1041 1 0

Flaszki na próbę po 2 korony.
Cena wielkiej flaszki „LOVACRIN“ wystarczającej na kilka miesięcy, 5 kor., trzech flaszek 12 kor., sześciu flaszek 20 kor. —
Wysyłka za zaliczką pocztową lub za gotówkę przez europejski skład:

M. FEITH w Wiedniu, VI., Mariahilferstrasse Nr. 45.
Skląd w **KRAKOWIE** u J. Hanaka i Sp., ul. Szewska 5; Franc. Zopotha i Sp., ul. Sienna 12; w Aptecz. „pod Gwiazdą“, ul. Floryańska;
u Jana Nowaka (daw. M. Doening), Rynek 17; M. Figla, Rynek 26; Romana Kotapki, ul. Szewska 21; Reima i Sp., Rynek „p. czar. psem“.

Tani sklep chrześcijański „pod Kościuszką“ Kraków Mikołajska 1, poleca na jesień i zimą: materye wełniane, flanelki, bar-
chany, bluzki i halki gotowe. Koce, Kapy, Chodniki. Ceny bardzo niskie, stałe. Sklep w niedzielę i święta zamknięty.